

[Victor Larsen.]

Gode, hvis man hermed — og det tror jeg er Tilfældet — er naaet gennem dette for hele det danske Samfund meget vigtige Spørgsmaal i Fordragelighed paa en saadan Maade, at man loyalt fra alle Sider vil opfylde det, der er Meningen med Forslaget, og dermed gavne hele det danske Samfund.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag og derefter det saaledes ændrede Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting, og jeg vil gerne med Hensyn til det andet Lovforslag om Udlaan til Statshusmandsbrug paa mit Partis Vegne ogsaa anbefale de dertil af Landbrugsministeren stillede Ændringsforslag og derefter Lovforslaget, saaledes ændret, til Vedtagelse her i Tinget.

Aage Fogh: Efter den ærede Ordførers udførlige Omtale af de stillede Ændringsforslag finder jeg ikke Anledning til at beskæftige mig med dem, men jeg benytter Lejligheden til at udtale min Glæde over, at der er opnaaet Enighed om dette vigtige Forslag til Statshusmandslov. Jeg tager denne Enighed som et godt Varsel for det Arbejde, der nu skal udføres i Marken. Jeg benytter Lejligheden til ganske særligt at takke Venstre og de Konservative for den Velvilje, de har udvist over for Tanken, og for den Villighed, der har været til Stede til at gaa ind for de Principper, der ligger i dette Lovforslag.

Loven bliver nu formet, saa Administrationen kan arbejde med den, og det er mit Skøn, at Loven vil give gode Resultater, hvis alle Led vil udvise Smidighed og Forhandlingsevne. Det nye Led i Administrationen, der bliver lovfæstet, nemlig Tremandsudvalgene, vil faa en stor Opgave at løse, og hvis disse Tremandsudvalg vil forstaa, at de ikke bliver udstyret med guldtressede Kasketter og bliver Embedsmænd i den Forstand, men at de kommer til at staa som Folkets Tillidsmænd, og at deres Opgaver bliver at virke som Mæglere og Forligere, saa tror jeg, at der vil kunne opnaas gode Resultater, der vil bundfælde sig i en bedre Jordfordeling end den, vi hidtil har haft.

Der er dog ingen Grund til at lægge Skjul paa, at med Hensyn til Spørgsmaalet om Tillægsjord vil Adressen væsentlig være det almindelige Gaardmandsbrug og vel ogsaa Husmandsbrugene, der i nogen Udstrækning maa nedlægges for at skaffe en passende Arrondering, og jeg finder det derfor naturligt ogsaa ved denne Lejlighed at gøre den Bemærkning, at den almindelige Udstykning, der skal fortsættes i den kom-

mende Tid, maa rettes mod de store Jord-samlinger, vi har i Enkeltmandseje og i forskellige Former for Stiftelser. De maa indtages under Udstykningen under en eller anden Form, hvis Landboudommen vil være Landmænd paa Lovens Vilkaar.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne henlede Opmærksomheden paa den Skrivelse, der er aftrykt i Bilagene fra den højtærede Bolig- og Byggesminister. Af den vil det fremgaa, at den højtærede Minister over for Udvalget har givet Tilsagn om, at der i Aar vil være Materiale til 150 Ejendomme, hvorimod den højtærede Minister ikke mener at kunne give Tilsagn om, at Udvalgets Ønske om Materiale til mindst 500—600 Ejendomme i de kommende Aar kan garanteres paa nuværende Tidspunkt. Jeg haaber for det første, at det vil vise sig, at Landboudommen gør Brug af Loven; dernæst, at der maa vise sig Muligheder for, at de Ansøgninger, der indsendes, kan efterkommes, og at der skabes Mulighed for, at de nødvendige Byggematerialer stilles til Raadighed. Jeg tror, det vil være en meget uklog Politik at drive paa dette Omraade, hvis man gennem Byggerestriktionerne vilde hindre den naturlige Tilgang til Landbrugs-erhvervet, som Landboudommen selv har givet Udtryk for ved at melde sig som Ansøgere paa Lovens Vilkaar. Jeg ved meget vel, at man heroverfor kan henvise til de dyre Byggeomkostninger, men hertil vil jeg bemærke, at det ikke er mit Indtryk, at man bygger væsentlig billigere i Byerne. Jeg har tværtimod det Indtryk, at de almindelige Beboiseslejligheder i Byerne i sig selv koster lige saa meget som et Husmandshjem ude paa Landet.

Der er af Udvalget indhentet visse Oplysninger angaaende Byggeomkostningerne, og der findes nogle faa Tal i Betænkningen i Underbilag 4 til Bilag 5. Det oplyses, paa hvilket Grundlag Omkostningsstigningen har fundet Sted i Perioden fra 1933 indtil 1947, og af Tallene fremgaa, at Stigningen paa ca. 300 pCt. fordeler sig saadan, at Arbejds-lønnen er steget netop med 300 pCt., Materialerne med ca. 285 pCt., medens øvrige Arbejder er steget med 340 pCt. Det er altsaa en mægtig Stigning, der her er Tale om, men det er jo ikke noget specielt for Landbrugsbyggeriet; det er noget, der gælder overalt, og antagelig ikke mindre i Bydistrikterne. Derfor skal det være mit Ønske, at den højtærede Boligminister vil finde Mulighed for at stille det Materiale til Raadighed, der svarer til det Krav, der rejses fra Landboudommen.

Jeg vil gerne understrege de Prin-